

INTOA TAITEESTA

Taidetoimintaa etänä Lapin kuntiin

Toimitus:
Kaija Kähkönen, Tanja Tuovila ja Matti-Pekka Karikko

INTOA TAITEESTA

Taidetoimintaa etänä Lapin kuntiin

Toimitus:
Kaija Kähkönen, Tanja Tuovila ja Matti-Pekka Karikko

Toimitus ja tekstit

Kaija Kähkönen, Tanja Tuovila ja Matti-Pekka Karikko

Graafinen suunnittelu

Annika Hanhivaara

Kuvat

Arto Liiti, Tatu Kantomaa, Tanja Tuovila, Matti-Pekka Karikko ja Tino Rautiainen

Kansi

Annika Hanhivaara ja Tatu Kantomaa

Kuvankäsittely

Tatu Kantomaa

Sitaatit

Ryhmien ohjaajat, osallistujat ja nuoret

Paino

Pohjolan Palvelut Oy

Paperi

kansi 300g MaxiSilk, sisus 150g MaxiSilk

Painosmäärä

ensimmäinen painos 300 kpl

Julkaisija

Rovaniemen taidemuseo

Kustantaja

Rovaniemen taidemuseo

ISBN 978-952-9554-67-6

Euroopan sosiaalirahaston (ESR)

Kestävää kasvua ja työtä 2014–2020 -rakennerahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

SISÄLLYSLUETTELO

Faktat	4
Mistä hankeideat saavat alkunsa?	5
<i>Kaija Kähkönen, hankepääällikkö</i>	
Aikajana	8
Rovaniemen taidemuseon näyttelyt Intoa taiteesta -hankkeen sisältöinä	10
Mitä tehtiin ja kenelle – Parhaat palat työpajoista	22
Museokasvattajat kuraattoreina	42
Työntekijöiden näkökulmia	46
Vatsan pohjalla pyörähteleviä perhosia <i>Tanja Tuovila, hankesuunnittelija</i>	
Onnistumisen ja oppimisen iloa <i>Matti-Pekka Karikko, työpajaohjaaja</i>	
Arasta nuoresta orastavaksi asiantuntijaksi <i>Tino Rautiainen, työpajaohjaaja</i>	
Nuorta näkökulmaa	54
Ainutlaatuinen kokemus <i>Nuppu Nurmi, opiskelija</i>	
Taiteen monet mahdollisuudet <i>Emilia Mustajärvi, etsivä nuorisotyöntekijä</i>	
Näkykö kuva? Kuuluuko ääni?	62
Go live! <i>Tatu Kantomaa, valokuvaajan assistentti</i>	
Osallistujien ääni	64
<i>Hanna Takalo-Kähkönen, työelämävalmentaja, Kittilä</i> <i>Päivi Bimberg, ohjaaja, Kuntouttava päivätoiminta Poiju, Posio</i>	
Hanke näkyväksi – Sosiaalinen media ja tiedottaminen	70
Mitä opittiin? Vinkit tulevaan	72
Hankesanasto	74
Summary	76

FAKTAT

Virtaa taiteesta-hanke

- Virtaa taiteesta - Taidemuseon digitaaliset etäpalvelut syrjäytymisvaarassa oleville nuorille 2020–2021
- Euroopan sosiaalirahaston (ESR) rahoitus
- Virtaa taiteesta -hankkeessa tarjottiin Rovaniemen taidemuseon etätyöpaja-palvelua syrjäytymisvaarassa oleville nuorille Lapin alueella.
- Livestriimaus sisälsi näyttelyopastuksen ja etätyöpajan.

Intoa taiteesta-hanke

- Intoa taiteesta - Taidemuseon digitaaliset etäpalvelut osana kuntouttavaa toimintaa 2021–2023
- Euroopan sosiaalirahaston (ESR) rahoitus
- Intoa taiteesta -hankkeen sisältö pohjautui 2020 toteutettuun Virtaa taiteesta -hankkeesta saatuihin lupaaviin tuloksiin. Jatkohanke tähtäsi etäpalvelun laajentamiseen myös muille erityisryhmille erityisesti aikuissosiaalityön piirissä oleville ryhmille.
- Sisällön suunnittelijoina toimivat myös etsivän nuorisotyön kautta muodostetut nuorten ryhmät.
- Taiteilijat, joiden teoksia on Rovaniemen taidemuseon Wihurin rahaston kokoelmassa, olivat mukana striimauksissa etukäteen kuvattujen haastatteluvideoiden kautta.

Hankkeen työntekijät

- Kaija Kähkönen, hankepääällikkö
- Tanja Tuovila, hankesuunnittelija
- Arto Liiti, valokuvaaja
- Tatu Kantomaa, valokuvaajan assistentti
- Matti-Pekka Karikko, työpajaohjaaja
- Tino Rautiainen, työpajaohjaaja

Tilastoa

- 28 striimausta, 282 osallistujaa
- 10 erilaista näyttelyä
- 14 erilaista työpajakokonaisuutta
- 10 taiteilijahaastattelua

”Striimin jälkeen on hyvä mieli, jutellaan vielä seuraavana päivänäkin mitä se taide on.”

MISTÄ HANKEIDEAT SAAVAT ALKUNSA?

Kaija Kähkönen, hankepääällikkö

Itselläni oli mielessä esitellä näyttelyitä livestriimausten kautta jo monta vuotta ennen korona. Vuosi 2020 olikin sitten mullistava. Kaikki siirtyi verkkoon. Työt tehtiin etänä. Istuttiin palavereissa Google meetin kautta, kuunneltiin koulutuksia ja työstettiin runsaasti verkkomateriaalia. Näin myös alkoi Virtaa taiteesta -hanke ESR-rahoituksella, jonka Rovaniemen taidemuseo sai keväällä 2020. Yhteistyökumppanina toimi vahvasti Rovaniemen etsivä nuorisotyö. Vuoden ajan striimattiin näyttelyopastuksia ja etätyöpajoja Lapin alueen kuntiin. Aktiivisia kuntia olivat Kittilä, Keminmaa, Posio, Ranua, Salla ja Savukoski. Intoa taiteesta -hanke jatkoi sujuvasti toimintaa, laajentamalla etätyöpajapalvelua myös muille erityisryhmille, erityisesti aikuissosiaalityön piirissä oleville ryhmille. Taiteilijoista tehdyt videohaastattelut tulivat osaksi striimausta ja hankkeen nuoret osallistuivat sisällön suunnitteluun.

Keväällä 2021 Rovaniemen taidemuseo sai ESR-rahoituksen peräti kahdeksi vuodeksi Intoa taiteesta-hankkeelle. Toiminta lähtikin sujuvasti käyntiin syksyn suunnittelujakson jälkeen. Osallistujat löytyivät etsivän nuorisotyön verkoston kautta ja suoraan soittamalla kuntiin. Edellisen hankkeen aikana muodostetut ryhmät jatkoivat ja uusia kohderyhmiä tuli mukaan mm. aikuissosiaalityön piiristä.

Aika ajoin meille tuli kuitenkin epäily, olisiko sama tehdä vain videoita, joita ryhmät voisivat katsella omalla ajallaan. Toistuvasti saimme kuitenkin palautetta kuinka tärkeäksi osallistujat kokivat suoran lähetyksen ja tunteen siitä, että heille puhutaan juuri nyt. Palautteita kerättiin koko hankkeen ajan kirjallisten lomakkeiden kautta, mutta parhaimmat keskustelut syntyivät vierailujen aikana. Hankkeen kantavana ajatuksena oli, että osallistava ja yhteisöllinen taide-toiminta lisäisi sosiaalista vuorovaikutusta sekä tarjoaisi

”Hanke on avannut meille ihan uusia mahdollisuuksia ja maailmoita, sellaisia joihin ei rahallisesti muuten ole mahdollista.”

osallistujille kokemuksia nähyksi, kuulluksi ja arvostetuksi tulemisesta. Palaatteiden perusteella tämä toteutui erittäin hyvin. Taiteen avulla saavutettiin asioita, jotka koskettivat ja jäivät mieleen. Iloisena olen myös seurannut vierestä kuinka nuori reipastuu ja lopulta löytää oman tiensä ja astuu rohkeana kohti tulevaisuutta.

Hankkeilla on valitettavasti taipumus toimia vain rajallisen ajan. Intoa taiteesta -hanke jätti pysyvän jäljen niin työntekijöihin kuin myös osallistujiin. Osaamista livestriimausten toteutukseen saatiin roppakaupalla ja vastaavaa palvelua on entistä helpompi tarjota jatkossa kaikille museon asiakkaille.

Osallistujilta saatu palaute on motivoinut kehittämään pitempikestoista taidepajatoimintaa. Hankkeen kautta saavutettua osaamista tullaan hyödyntämään tulevaisuudessa.

Yksi mieleenpainuvien ja sykkähdyttävien tilanne kolmen vuoden hanketyön aikana tapahtui Posiolla vierailun aikana. Eräs osallistuja katseli kuvia taidemuseon kokoelmaluettelosta, yhtäkkiä ilme kirkastui. ”Oi, tämä maalaushan näkyi striimissä. Voi kuinka mie tästä tykkään. Aivan ihana, mieleen nousee erilaisia tunteiden kerroksia”. Samantien hän aloitti laulun, katsoen samalla Petri Ala-Maunuksen maalausta. ”Se lentää vahvoin siivin loistoon auringon. Ylös jää kotka, kunnes tyyni sää -Taas metsän puissa soi”. Kaikki ryhmässä hiljenivät kuuntelemaan. Silloin tiesin, että jotain on tehty oikein.

Kiitos, kiitos

Lämmin kiitos kaikille osallistuneille ryhmille:

Keminmaa - Etsivän nuorisotyön ryhmä

Kittilä - Kittilän työpajat

Posio - Kuntouttava päivätoiminta Poiju

Ranua - Ranuan nuorten työpaja

Ranua - Työpaja Justeeri

Rovaniemi - Etsivän nuorisotyön ryhmät,

Taito Lappi - Käsityö kuntouttaa! -ryhmä ja Vamos -ryhmä

Savukoski - Etsivän nuorisotyön ryhmä ja Avoimet taidepajat

Salla - Työ- ja päivätoimintakeskus

Erityiskiitos nuorten suunnitteluryhmälle: Henriikalle, Kuis-malle, Metelle, Nupulle, Sannalle ja Tuulille sekä etsivä nuorisotyöntekijä Emilia Mustajärvelle. Kiitos osaavalle harjoittelijalle Tanja Kauppiselle. Kiitokset hankkeen työntekijät ja ohjausryhmä. Ja lopuksi vielä kiitokset hankkeen rahoittajille: Euroopan sosiaalirahasto ja Lapin Ely-keskus.

Petri Ala-Maunus, Winterfell, 2016-2018

AIKAJANA

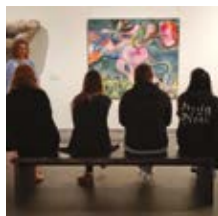
TOUKOKUU

- Intoa taiteesta -hanke saa myöntävän rahoituspäätöksen
- Hanke alkaa

LOKAKUU

- Nuorten suunnittelu-ryhmä aloittaa

TAMMIKUU

- Tulevien työpajojen sisällön suunnittelua
- Nuoret striimaa toisen kerran

HUHTIKUU

- Taiteilijahaastattelu Lapin yliopistolla (Alma Heikkilä)
- Taiteilijahaastattelu taide-museolla (Markku Hirvelä)
- Striimausta

2021

2022

KESÄKUU

- Taiteilijahaastattelut alkavat Helsingissä (Tiina Heiska, Tiia Matikainen ja Petri Eskelinen)

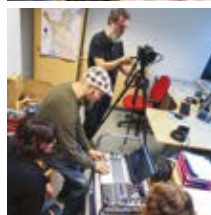
JOULUKUU

- Nuoret striimaa Nuori Taide -foorumille

HEINÄ-ELOKUU

- Suunnittelua, tiedotusta, työpajojen ohjevideoiden editointia
- Kohderyhmien kartoitusta
- Tino aloittaa hankkeessa työpajaohjaajana

HELMI-MAALISKUU

- Materiaalipaketit matkaavat hankkeeseen osallistuville ryhmille eri puolille Lappia
- Kuvataiteilija Henri Hagman ohjeistaa Shakkiottelu -työpajaa
- Striimaukset lähtevät täydellä teholla käyntiin

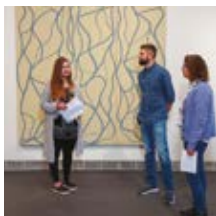

TOUKOKUU

- Taiteilijahaastattelu taide-museolla (Liisa Karintaus)
- Striimausta

SYYSKUU

- Vieraita lasten kulttuuri-keskuksista (Lapinlahti, Pori, Turku, Jyväskylä ja Pohjanmaa)
- Syksyn striimaukset käynnistyvät
- Nuorten ryhmästä tuttu Nuppu tulee mukaan striimauksiin

KESÄKUU

- Vierailu Kittilään

ELOKUU

- Valokuvaajan assistentti Tatu ja työpajaohjaaja Matti-Pekka aloittavat hankkeessa
- Vierailu Ranualle
- Tulevien sisältöjen suunnittelua

MARRASKUU

- Vierailu Posiolle
- Taiteilijahaastattelu taidemuseolla (Kirsti Tuokko ja Joel Slotte)
- Striimausta

TAMMIKUU

- Ding Dong -näyttelyn suunnittelua, rakentamista ja avajaiset
- Hankkeen loppuvaiheen aikataulutusta

MAALISKUU

- Hankkeen viimeinen striimaus "Taiteilijat äänessä"

2023

HELMIKUU

- Striimausta

KESÄKUU

- Intoa taiteesta hankkeen julkaisu painosta ja loppukahvit, striimaus
- Hanke päättyy

JOULUKUU

- Taiteilijahaastattelu taiteilijan työhuoneella (Tom Engblom)
- Striimausta

LOKAKUU

- Uusia materiaalipaketteja lähtee kohti kuntia
- Tulevien sisältöjen suunnittelua
- Striimausta

HUHTIKUU-TOUKOKUU

- Intoa taiteesta -julkaisun ideointia ja kirjoittamista

ROVANIEMEN TAIDEMUSEON NÄYTTELYT INTOA TAITEESTA -HANKKEEN SISÄLTÖINÄ

Hankkeessa striimatut opastukset ja työpajat suunniteltiin kulloinkin esillä olleiden näyttelyiden ympärille. Rovaniemen taidemuseon yleisötyön sydämen muodostaa Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelma, jonka teoksia esitellään teemallisissa kokoelmanäyttelyissä. Lisäksi taidemuseolla järjestettiin vaihtuvia näyttelyitä, joissa esille pääsivät taiteilijat ja heidän käyttämänsä taiteen tekniikat. Vaihtuvat näyttelyt tarjosivat myös kurkistuksia suomalaisen maalaustaiteen historiaan ja taiteelliseen tutkimukseen.

Jälkiä

Teoksia Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta 12.2.2021–9.1.2022

Jälkiä oli koottu Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta juhlistamaan Korundin 10 vuoden taivalta. Näyttelyyn valittiin teoksia Korundin avajaisnäyttelystä juhlavuoden kunniaksi.

Mitkä asiat jättävät jäljen? Jälki voi näyttäytyä konkreettisenä tai se voi olla ihmismielen muistijälki. Näyttelyn teokset kuvasivat erilaisia jälkiä ihmisestä, tunteista ja luonnosta. Taideteoksen sanoma jättää jäljen ja se tuo katsojassa aikaisemmin koetun tunteen. Jälkiä -näyttely herätteli huomamaan kaikki pienetkin jäljet, mitä jokapäiväisessä elämässä kohdataan.

Henri Hagman

3.12.2021–3.4.2022

Henri Hagman (s. 1974) on Rovaniemellä asuva taidemaalari. Näyttely julkaisuineen oli hänen Lapin yliopiston Taiteiden tiedekuntaan valmisteleman väitöskirjan taiteellinen

osuus. Hagman tutki teoksissaan ennen kaikkea abstraktin väri-ilmaisun ulottuvuuksia. Teosten ja tutkimuksen muita teemoja olivat viittaukset kulttuurihistoriaan sekä kysymykset taideteoksen ja taiteilijuuden olemuksesta.

Laskeutumisaikaa

Teoksia Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta 29.10.2021–24.4.2022

Laskeutumisaikaa -näyttely oli kohdistettu erityisesti Suomen suurinta kulttuurikasvatusohjelmaa Taidetestaajia varten, joka tarjoaa kaikille 8-luokkalaisille vierailuja kulttuurikohteisiin.

Näyttelyssä tähtisumu valaisi kulkijan tietä. Näyttelyn teokset kommentoivat tähtitieteen, ihmisyyden ja taiteen mysterejä. Teokset johdattivat pohtimaan, miten kaikki on saanut alkunsa, ja miten monimuotoista elämä planeetallamme on. Näyttely sai nimensä Petri Eskelisen saman nimisestä teoksesta Laskeutumisaikaa.

Liisa Karintaus - Metsän reunalla

6.5.–21.8.2022

Metsän reunalla -näyttely kokosi yhteen taidemaalari Liisa Karintausen teoksia 20 vuoden ajalta. Karintaus käsittelee teoksissaan ihmisen suhdetta luontoon, lapsuuden maisemia ja muistoja tiloista sekä maalauksen ja digitaalisuuden suhdetta ja värin materiaalisuutta.

Liisa Karintaus (s. 1977) on kotoisin Rovaniemen Muurrolasta. Metsän reunalla -näyttelyssä oli esillä piirustuksia, maalauksia ja animaatioita sisältäviä installaatioita sekä uran alkuajoilta että aivan viime vuosilta.

Henri Hagman -näyttely

Jälkiä -näyttely

Markku Hirvelä – Tämä matka

1.4.–11.9.2022

Rovaniemeläislähtöisen Markku Hirvelän teoksissa oli muistumia pohjoisessa vietetyn lapsuuden valoisista kesä-öistä ja talven valosta. Teoksissa pystyi havaitsemaan pohjoisen matalalta tulevan valon ja sen heittämät pitkät varjot. Hirvelän näyttely oli osittain retrospektiivinen läpileikkaus pitkästä urasta, mutta mukana oli myös uusia, ennennäkemättömiä teoksia.

- Aina mukana kulkeva, mutta usein näkymätön varjo symboloi minulle ajan hetkellisyyttä ja kohtalonomaisuutta. Saan työskentelyyni aiheita historiasta, myyttisistä tarinoista, alitajunnasta ja unista. Tunne luonnon voimasta ja läsnäolosta on usein lähtökohtana taiteessani.

Markku Heikkilä & Jaakko Heikkilä – Kolme jokea

2.9.2022–8.1.2023

Kolme Lapin jokea, kolme taiteen elementtiä – aforistiset mietelmät, Markku Heikkilän kuvat ja Jaakko Heikkilän jokivarsien kasvot – virtasivat yhteen Korundin näyttelyssä muodostaen ihmistä, jokea ja elämää jokien rannoilla kunnioittavan kokonaisuuden.

Näyttelyssä oli esillä Markku Heikkilän maalauksia ja pigmenttivedoksia, joissa on havaintoja jokien varsilta. Jaakko Heikkilältä oli esillä valokuvia, joissa läheltä kuvattujen ihmisten silmissä kimaltelee veden välke. Mukana oli myös aforistisia tekstejä, joita veljekset ovat keränneet porinoista jokivarren ihmisten kanssa.

Variaatioita

Teoksia Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta

22.4.2022–9.4.2023

Variaatio tarkoittaa osajoukkoa, muunnelmaa tai vaihtelua. Wihurin rahaston teoksista koottu osajoukko painottui tällä kertaa teoksiin, joissa merkittävää on ihmisen alkuun panema muutos. Elämme aikakautta, johon ihminen ja teollistuminen on väistämättä jättänyt jälkensä. Mitä meidän aikamme jälkeen tapahtuu, miltä maailma meidän jälkeemme näyttää? Ihminen saattaa itse olla jo poissa, mutta hän on viitteellisesti läsnä peilikuvassa, uskonnollisessa kuvastossa tai esineistössä ja hulluissa keksinnöissä. Mitä me olemme, mitä meistä on kehittymässä ja mitä jätämme jälkeemme?

Taidetta tunteella – suomalaista ekspressionismia 1900-luvun alusta 1960-luvulle

1.10.2022–9.4.2023

Taidetta tunteella -näyttely toi nähtäville keskeisten suomalaisten ekspressionistien teoksia 1900-luvun alusta 1960-luvulle asti. Rosoisia, täyteläisiä ja kylläisiä sävyjä sisältävät teokset ovat puhutelleet suomalaisyleisöä jo reilun sadan vuoden ajan. Ekspressionismi oli Euroopassa 1900-luvun alussa syntynyt taiteen tyyllisuunta, johon kuului tunteiden ilmaiseminen voimakkain värein ja vahvoin siveltempivedoin.

Variaatioita
-näyttely

Markku Heikkilä,
Delta (vihreä),
2009

Variaatioita -näyttely

Hämärän maa – Nattens ekologi

Teoksia Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta

17.12.2022–19.3.2023

Hämärän maa – Nattens ekologi oli synkkä satu elämän rajallisuudesta ja siitä, kuinka kaikki elävä kietoutuu yhteen tällä planeetalla. Näyttelyn keskeinen teema oli ihminen, hänen tekonsa ja niiden seuraukset. Hämärän maa oli kertomus pikemmin kuin näyttely. Näyttelyn salit rakentuivat renessanssiajan kuriositeettikabinettien hengessä erilaisten teemojen ympärille. Näyttelyn kuratoivat Rickard Borgström [FI] & Rebecca Chentinell [SE] / DACE – Dance Art Critical Ecology.

Ding Dong

Teoksia Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta

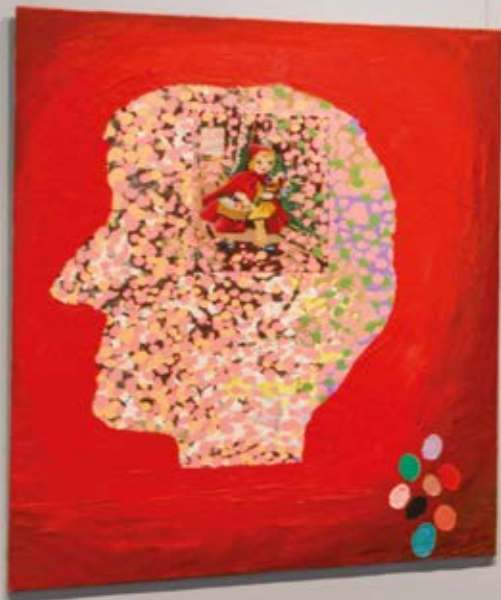
20.1.–26.4.2023

Ding Dong -näyttelyn keskiössä oli sarjakuvamaiset, humoristiset ja vähän eriskummalliset taideteokset. Yksi näistä oli Jiri Gellerin veistos Dingdong (2015), jonka mukaan näyttely sai nimensä. Rovaniemen taidemuseon Intoa taiteesta -hankkeen osallistujat eri puolilta Lappia saivat ehdottaa omia toive- ja suosikkiteoksiaan, jotka olivat osana näyttelyä. Kuvataiteessa nähdään usein teoksia, jotka muodostavat sarjan useamman teoksen kokonaisuudessa tai toistavat samaa teemaa. Lähtökohtana voi olla lyhyt tarina, kuten Katja Tukiaisen Virkkuukoukku -teoksessa (1999).

Hämärän maa – Nattens ekologi

DING DONG

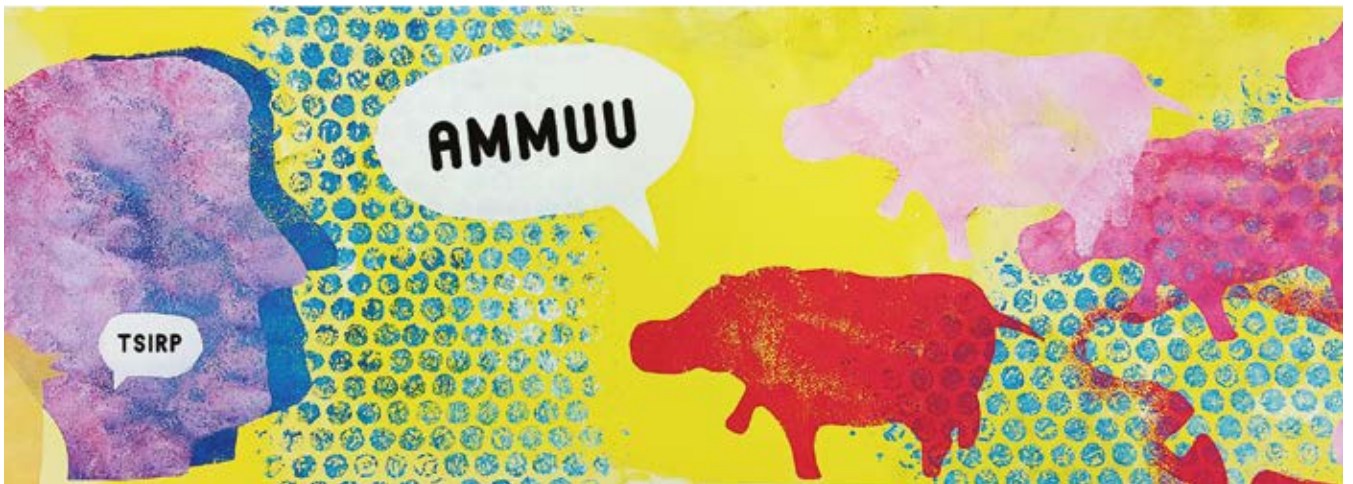
MITÄ TEHTIIN JA KENELLE – PARHAAT PALAT TYÖPAJOISTA

Mistä työpajaideat syntyvät? Useimmiten näyttelystä valitaan avainteokset, joiden ympärille opastus ja työpaja rakentuvat. Kokoelmateokset ovat tuttuja jo ennestään, mutta joskus keskeiset teokset selviävät vasta näyttelyn rakennusvaiheessa. Esimerkiksi vierailevien taiteilijoiden näyttelyissä kokonaisuus saattaa selvitä vasta pystytysvaiheessa, joten suunnittelukin rullaa ripustuksen lomassa. Ideat tulevat teosten aiheista, teemoista ja teknisestä toteutuksesta tai parhaassa tapauksessa taiteilijalta itseltään.

Suunnittelussa huomioidaan saatavilla olevat materiaalit ja osallistujien taitotaso. Lisäksi vaihdellaan tekniikoita, jotta pajat tarjoaisivat osallistujille monipuolisen kirjon erilaisista taiteen tekemisen tavoista. Työpajat toimivat ”kaikki osaa ja onnistuu” -periaatteella, matalan kynnyksen taiteen tekemisen tekniikoilla. Ohjeistuksista löytyy aina myös lisähaaste edistyneemmille taiteen tekijöille. Myös ekologisuuteen kiinnitetään huomiota. Tehtävissä kannustetaan hyödyntämään kierrätysmateriaaleja ja aikaisemmissa pajoissa syntyneiden teosten osia.

Jotta hankkeen ryhmien oli mahdollista tehdä annettuja työpajatehtäviä, heille lähetettiin etukäteen laadukkaita materiaaleja. Paketteihin koottiin erikokoisia papereita, Gel print -painolevyjä, guassivärejä, siveltimiä, pensseleitä, öljyväreiliitua, teloja,

*”Oli ihana että täällä
sai olla luova, sai ”töherätä”,
aiivan ihana tunne.”*

tusseja ja värikyniä. Eli kaikkea sellaista mitä ei välttämättä ole helposti saatavilla pienemmillä paikkakunnilla.

Työpajojen testausvaiheet olivat aina innostavia hetkiä. Etukäteen valittu materiaalipaketti ohjasi omalta osaltaan työpajojen ideointia ja haastoi meitä soveltamaan eri tekniikoita uusilla tavoilla. Välillä olikin kova pohtiminen, kun mietimme, kuinka jokin työpajaidea olisi toteutettavissa. Ryhmille toimitettiin ennen striimausta kirjalliset ohjeet, jotta tulevaan osattiin varautua. Ohjeistuksessa oli listattuna tarvittavat materiaalit ja kuvattuna työvaiheet askel askeleelta.

Kolme jokea -näyttelyssä poimimme työpajaidean Markku Heikkilän Delta-maalauksen sarjasta. Ding Dong -näyttelyssä sarjakuvallinen työskentely vei ajatukset useampaankin teokseen: tehtävä sai muodon Katja Tukiaisen Virkkuukoukku-teokselta, mutta mukana seikkaili hahmoja useista näyttelyn maalauksista ja veistoksista. Hämärän maa -näyttelyyn syntyi kaksi erilaista työpajaa. Toisessa inspiroiduttiin kaikille tutusta lasten piirustusleikistä, jossa jokainen piirtää vuorotellen oman osuutensa hahmosta samalle taitetulle paperille. Toisessa pajassa muotoiltiin muoviluvahasta tai taikataikinaasta mielikuvituksellisia otuksia lasipurkkeihin, inspiraationa vanhojen luonnontieteellisten museoiden kokoelmat.

Materiaalipaketti

Sisältö

- 5 kpl erikokoisia Gel Print-laattoja
- 5 kpl teloja
- 21 kpl erikokoisia siveltimiä
- 2 prk muovailuvahaa
- 5 pakettia öljyväriliitua
- 8 pulloa guassivärejä / eri värejä
- Valkoista litoposter paperia
+ mustaa paperia
- 12 kpl maalauspohjia A2

Katja Tukiainen, Virkkukoukku, 1999

*”Hanke on tuonut paljon taidetta
elämään ja omaa tekemistä.
On herättänyt hyviä keskusteluja
ja on muisteltu taideteosten kautta.”*

Minä olen -työpaja

Työpajan lähtökohtana toimi Marja Pirilän Minä olen -teos (2006), joka vei takaisin nuoruuteen ja pohtimaan kuvassa olemisen herkkyyttä. Työpajassa jokainen tulosti oma-kuvan, joka halkaistiin kahtia varsinaista tehtävää varten. Kuvan puolikas liimattiin paperille ja toiselle puolikkaalle työstettiin ”Minä olen” -tulkinta sekatekniikkaa ja inspiraatiokuvaa hyödyntäen.

Marja Pirilä, Minä olen, 2006

*”En olisi arvannut
että taidetta voi tehdä
tälläkin tavalla.”*

Muovailen -työpaja

Laskeutumispaiikka -kokoelmanäyttelyn kautta tutustuttiin paikallaan jyrkästi seisoviin sekä alati liikkeessä oleviin veistoksiin avaruudellisessa atmosfäärissä. Näyttelykierroksella keskiöön nousivat hedelmälliset teokset, joiden inspiroimana työpajassa muotoiltiin oma kosminen hedelmä. Hedelmän tukirakenne muotoiltiin aluksi karkeasti sanomalehdistä, foliosta ja rautalangasta. Pinta päällystettiin ohuella taikataikinakerroksella, joka kuivuttuaan maalattiin guassiväreillä.

Suosittu työpaja sai jatkoa kun tutustuimme Markku Hirvelän Tämä matka -näyttelyyn. Taiteilijan alter ego -eläimen innoittamana työpajassa muotoiltiin voimaeläimiä.

Markku Hirvelä, Ennen syntymää, 2004

Muovailen -työpajan alter ego -eläimiä

Jälkiä -työpaja

Mitä kaikkea sana jälki voi tarkoittaa? Jälkiä -näyttelyn kierroksella tutustuttiin teoksiin, jotka herättelivät muisti- ja tunnejälkiä, sekä näyttäytyivät ihan konkreettisina jälkinä. Innostusta saatiin Kirsi Kaulasen Kaikki uhanalaiset kasvimme (2007-2013) sisältä valaistun teoksen kasviaiheista. Työpajassa kokeiltiin millaisia jälkiä on mahdollista jättää Gel print -painolevyn avulla, erilaisia kierrätysmateriaaleja ja kasveja hyödyntäen.

Shakkimaalausottelu -työpaja

Shakkimaalausottelu-työpajavei rovaniemeläisen Henri Hagmanin värikylläiseen näyttelyyn. Abstrakteja ulottuvuuksia teoksissaan käsittelevä taitelija ohjasi myös taidepajassa tapahtuvan shakkimaalausottelun. Perinteisestä shakkipelistä poiketen pelilautana toimi valkoinen paperi ja nappuloiden virkaa hoitivat villit ja vapaat siveltimenvedot.

Henri Hagman ohjaa shakkimaalaus -ottelua

Taikuri -työpaja

Taiteilijat ovat toisinaan melkoisia taikureita. Jälkiä näyttelyn kierroksella tutustuttiin taianomaisiin ja mystisiin taide-teoksiin. Työpajassa taiteiltiin yllätyksellisin ja makein menetelmin. Aikakausilehdestä valittu lehtikuva jäljennettiin öljyväreillä kuvansiirtomenetelmällä paperille. Jäljennös laveerattiin kauttaaltaan vahvalla sokeriliemellä ja laimennettua guassiväriä lisättiin asteittain teoksen päälle. Lisäefektinä saattoi kokeilla sinolia tai saippuavettä, jotka räjäyttivät värit kadoksiin.

**”Kiitos materiaaleista
jotka me ollaan saatu.
Tällaisia värejä meillä ei ole
ollut koskaan käytössä.”**

**Sen huomaa miten paljon
mielekkäämpää se tekeminen
on kun on hyvät materiaalit.”**

Maiju Salmenkivi, Taikuri, 2014

Kolme jokea -työpaja

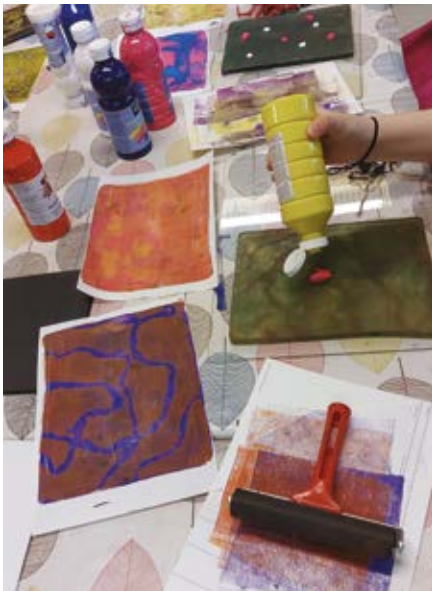
Mikä on Suomen pisin joki? Mitä tarkoittaa lippoaminen? Ja mitä ihmettä kerma tekee joessa?

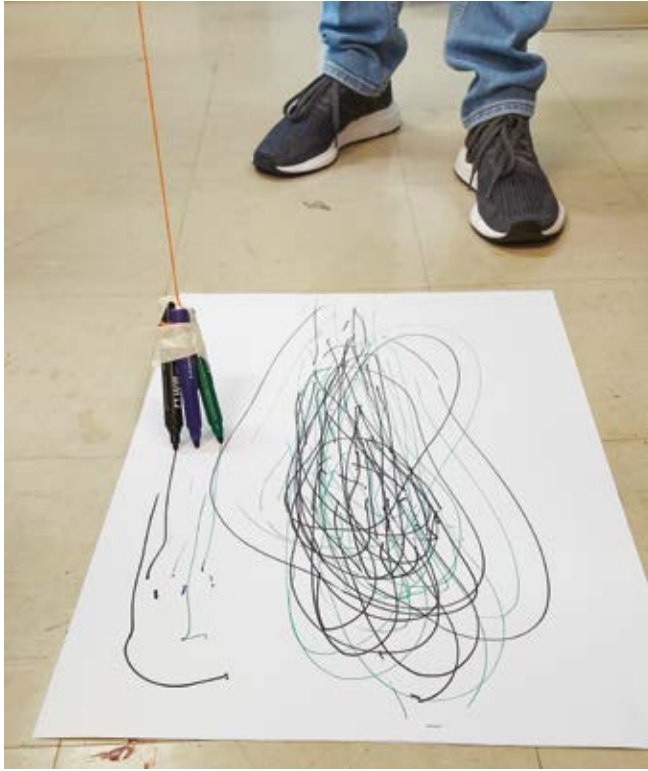
Kolme jokea -työpajassa lähdettiin vesille ja muodostettiin oma tulkinta virtaavasta vedestä. Gel print -painolevyn

ja erilaisten lankojen avulla muodostettiin jokia, kanavia, ja maamerkkien kaltaisia saaria. Saattoipa teoksista löytää myös jokien asukkaita, maisemallisia elementtejä tai symboliikkaa.

Ryhmät linjoilla työpajan päätteeksi

Variaatioita -työpaja

Variaatioita -näyttelyssä nähtiin Jenny ja Antti Wihurin rahaston tuoreimpia teoshankintoja. Näyttely vei aikaan ihmisen jälkeen ja herätteli pohtimaan; mitä me olemme, mitä meistä on kehittymässä ja millaisen maailman jätämme jälkeemme?

Petteri Nisusen ja Tommi Grönlundin Variator -teos (2011) johdatteli työpajan tekniikkaan, jossa hallitsematon ”heilurikynä” muodosti paperille arvoituksellisen kaaoksen. Langan päässä liikuteltavaa kynää kuljetettiin vapaasti paperilla. Syntyneitä arvoitusta ratkaistiin yhteistuumiin – kuinka monta variaatiota olikaan mahdollista löytää piirroksesta? Viivojen keskeltä löydetyt aiheet tuotiin esiin värikynillä värittämällä tai vesivärien avulla maalaamalla.

Hämärän maa -työpaja

Hämärän maa -näyttelykierros vei tuttuun ja oudompiinkin eläin- ja kasvilajien äärelle museoiden edeltäjien, kuriositeettikabinettien, hengessä. Vuoren uumenista hämärän tullen heränneet olennot kuljettivat läpi tarinallisten kammioiden. Työpajassa rakennettiin oma eksoottinen "luontönäyte" kuriositeettikabinetteja mukaillen ja museoiden kokoelmien monimuotoisuutta pohtien. Materiaaleina toimivat muoviluvaha tai taikataikina, lasipurkit sekä kierrätystavara.

Ding Dong -työpaja

Humoristinen ja värikäs Ding Dong -kokoelmanäyttely johdatteli eriskummallisten teosten kautta sarjallisen taiteen maailmaan. Näyttelyn kuratointiin pääsivät vaikuttamaan Intoa taiteesta -hankkeen ryhmät, jotka valitsivat noin 150 taideteoksen joukosta omat suosikkinsa. Työpajassa työskenneltiin teeman mukaisesti sarjallisuuden ja sarjakuvien äärellä, puhekuplia unohtamatta. Työkaluina toimivat kokoelmateoksista tulostetut valmiit sabluunat, joiden avulla rakennettiin tarinallinen kuva.

Varaston aarteet -työpaja

Kierroksella avattiin ovet paikkaan, jonne yleisö harvemmin pääsee – taidevarastoon. Jenny ja Antti Wihurin rahaston karttuvassa kokoelmassa on tänä päivänä yli 3500 nykytaiteen teosta. Teosten koot vaihtelevat miniatyyrimäisistä maalauksista suuriin, tiloja haltuun ottaviin installaatioihin. Kurkistettiin miten teoksia säilytetään kun ne eivät ole esillä sekä millaiset olosuhteet ja tilat ne vaativat säilyäkseen jälkipolville toiselle.

”Siellähän oli tosi tarkkaa lämpötilan ja kosteuksien suhteen miten teoksia säilytetään.”

MUSEOKASVATTAJAT KURAATTOREINA

– Ding Dong -kokoelmanäyttelyn suunnittelu

Ding Dong -kokoelmanäyttelyn suunnittelemisen yhdessä ryhmien kanssa oli Intoa taiteesta -hankkeen viimeisen talven huipennus. Näyttelyn teemana olivat sarjakuvamaiset, humoristiset ja vähän eriskummalliset taideteokset. Mukana oli myös useita sarjallisia, monesta osasta koostuvia teoksia. Ding Dong -näyttelyssä haluttiin painottaa lisäksi pohjoisuutta – onhan hanke tarjonnut taide-elämyksiä nimenomaan ryhmille ympäri Lappia. Esillä oli useiden pohjoisesta lähtöisin olevien tai täällä asuvien taiteilijoiden teoksia. Erityisesti meille oli tärkeää saada hankkeeseen osallistuneet ryhmät mukaan näyttelyn teosten valintaan. Niinpä pyysimme heitä ehdottamaan omia suosikkiteoksiaan, jotka haluttaisiin nähdä näyttelyssä ja opastuksissa.

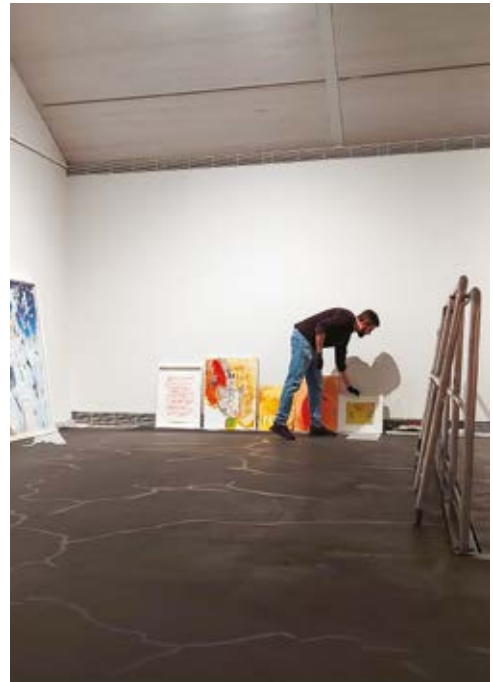
Uuden näyttelyn kuratointi voi alkaa monella eri tavalla. Me aloitimme teoksista. Ding Dong -näyttelyn inspiraationa oli Katja Tukiaisen *Virkkuukoukku* -teos (1999), joka vei ajatukset raikkaisiin väreihin ja sarjallisuuteen. Jiri Gellerin teos *Dingdong* (2015) puolestaan antoi innoituksen näyttelyn nimeen. Gellerin sarjakuvamainen veistos sopi hyvin näyttelyn henkeen.

Seuraavaksi olivat vuorossa ryhmien teosvalinnat. Koska Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelman noin 3500 teok-

sen läpikäyminen on suuri urakka museon henkilökunnallekin, päädyimme poimimaan noin 150 teemaan sopivan teoksen kokonaisuuden, joka oli pohjana ryhmien valinnoille. He saivat silti ehdottaa mukaan muitakin kokoelman teoksia. Näyttelyyn valittujen teosten joukossa oli yhteensä 14 ryhmien suosikkiteosta. Petri Hytösen, Hiihtäjän näky (2011) viehätti useampaa ryhmää. Nuorten suosikkeihin kuului Kalervo Palsan Patteri (1972).

Kun avainteokset olivat selvillä ja lisäksi saimme ryhmien teosehdotukset, oli helppoa lähteä valitsemaan muita näyttelyteoksia. Usein käy niin, että jokin teos herättää huomion vasta kokoelmavarastossa ja tarjolle tulee enemmän teoksia kuin näyttelyyn mahtuu. Tärkeimpänä ohjenuorana suunnittelussa meillä oli näyttelyn teema: millaista tarinaa näyttely kertoo nykytaiteesta sarjallisuuden ja sarjakuvan keinoin? Koska teokset ovat pääosassa, niiden tuli päästä oikeuksiinsa.

Näyttelyn pystyttämiseen osallistui useita työntekijöitä museosta. Me hankkeen työntekijät olimme tällä kertaa kuraattoreina vastuussa näyttelyyn tulevista teoksista ja näyttelyn kokonaisuudesta. Valokuvaajat taltioivat näyttelyn pystytystä ja koostivat videon teosten matkasta kokoelmavarastosta näyttelysaleihin. Museovalvojat olivat museomestarien apuna tasoittamassa ja maalaamassa seiniä sekä kiinnittämässä teoksia. Näyttely sai loppusilauksensa museomestarin asentamasta kohdevalaistuksesta sekä seinille teipatuista teosteksteistä ja työpajatehtävään johdattelevista puhelukuplista. Vielä viime hetkellä siirrettiin veistosta juuri sopivaan kulmaan – sitten näyttely oli valmis avattavaksi kävijöille ja esiteltäväksi striimauksissa.

Taidemuseolla avautuvista näyttelyistä on tapana järjestää avajaiset. Me järjestimme luonnollisesti avajaisstriimauksen, johon hankkeen osallistujat kutsuttiin. Striimissä ryhmille paljastettiin, mitkä teokset olivat päässeet mukaan. Hankkeen nimikkonäyttely sai avajaisten myötä hienosti näkyvyyttä, koska lehdistö oli paikalla tekemässä juttua. Avajaisissa tunnelma oli iloinen, mutta työ näyttelyn parissa jatkui: vaikka kiireinen ripustusurakka oli juuri saatu päätökseen ja näyttely oli valmis, oli jo valmistauduttava opastuksiin ja työpajoihin varauskalenterin täytyessä. Ding Dong -aiheinen striimaus suunniteltiin ryhmiä kiinnostaneiden teosten ympärille. Ryhmien valitsemiin teoksiin palattiin etäopastuksissa ja -työpajoissa.

” Ollaan yhdessä kateltu töitä ja pistetty ostoskoriin. Huomasin, että valitut teokset muistutti edellisen näyttelyn nuorten suosikkiteoksia. ”

TYÖNTEKIJÖIDEN NÄKÖKULMIA

Vatsan pohjalla pyörähteleviä perhosia

Tanja Tuovila, hankkeen suunnittelija

Matkani hanketyössä alkoi jo korona-aikana polkaistun Virtaa taiteesta -hankkeen mukana. Intoa taiteesta -hanke toi mukanaan uusia tuulia, mutta myös vanhoja tuttuja. Yhteistyössä toimineen etsivä nuorisotyön kautta aloitimme uusien työpajojen suunnittelun nuorista koostuvan ryhmän kanssa. Saimme palkata hankkeeseen myös yhden nuoren työntekijän – Tinon. Tinosta muodostuikin ensimmäisen vuoden aikana täysiveroinen työpäri, jonka kanssa jaettiin niin työpajojen suunnittelu ja toteutus kuin somevastuu.

Ensimmäisen kesän aikana herätimme huomiota taiteilijahaastatteluilla Helsingissä. Meihin otti yhteyttä valtakunnallinen Nuori Taide -foorumi kertoen mielenkiinnosta kuulla lisää toiminnastamme ja kiinnostuksesta osallistua yhteen livestriimeistämme. He lupautuivat antamaan jälkikäteen palautetta ja sitä me saimme. Nuorten ensimmäinen opastuskierros sai ruusuja, mutta työpajassa olisimme voineet huomioida paremmin osallistujien taitotason. Paljastui, että linjan toisessa päässä oli enemmän taiteilijoita kuin taiteesta tietämättömiä. Tästä oppineena tuleviin työpajaohjeistuksiin lisäsimme lisähaasteen edistyneemmille taiteen tekijöille.

Taiteilijahaastattelut ovat olleet ehdottomasti itselle yksi hankkeen mielenkiintoisimmista osuuksista. Kahden vuoden aikana kuvasimme ja haastattelimme yhteensä kymmentä

Taiteilija Petri Eskelistä
haastattelemassa

Wihurin rahaston kokoelmataiteilijaa. Kuvattua materiaalia näytimme striimausten yhteydessä lyhyinä videopätkinä kun siirryimme tilasta toiseen. Hankkeen alussa vierailimme Helsingissä kolmen taiteilijan työhuoneella, loput kuvauksista tapahtuivat Rovaniemellä taiteilijoiden omissa työhuoneissa tai näyttelytiloissa. Erityisesti mieleen on jäänyt Kirsti Tuokon lausahdus muotia ilmentävien teostensa äärellä ”Kaikkihan me tarjoilemme itsemme jollain tavalla riippuen

päivän ohjelmasta..”. Pukeudummepa sitten aamulla töihin, kouluun tai vain ollaksemme kotona, on meillä jonkun näköinen kattaus aina päällä.

Jännittävimpään osuuteen lukeutuvat ehdottomasti livelähetykset. Vaikka jokainen näyttelykierros ja työpajatekniikka käytiin läpi aina ennen varsinaista lähetystä, ei se poistanut vatsan pohjalla pyörähteleviä perhosia. Ainoastaan säännöllisesti tapahtuvat kuvaukset toivat rutiinia,

Taiteilija Kirsti Tuokko kertomassa teoksestaan

jonka myötä fiilis oli parhaimmillaan kuin ”Strömsössä”, Arton ja Tatun sanoin.

Vierailut ryhmien luokse ja saatu palaute ovat olleet se, mikä hankkeesta on tehnyt tekemisen arvoisen. Tieto siitä miten hanke on koettu tärkeäksi ja kuinka se on tuonut elämään rytmiä sekä innostusta taiteeseen, on saanut kerta toisensa jälkeen hyppäämään kameran eteen. Sydäntä on lämmittänyt se, että kameran linssin takana on malttama-

ton porukka, joka kokoontuu sohvalle jo 10 minuuttia ennen lähetystä.

Hanke on vienyt monenlaisiin tilanteisiin ja paikkoihin kasvattaen allekirjoittanutta monelta osin. Taitoja on saanut kokeilla (ja koetella) niin kameran edessä kuin takana, jopa hoitaa molempia puikkoja välillä yhtäaikaan. On suunniteltu, unohdettu, kummeltu, naurettu, ratkaistu ongelmia, kohdattu, herkistetty ja koettu onnistumisen hetkiä – taiteesta innostuen.

Onnistumisen ja oppimisen iloa

Matti-Pekka Karikko, työpajaohjaaja

Hyppäsin mukaan hankkeeseen loppukesällä 2022 ja striimausten ohella tehtäväni painoutuivat taidetyöpajojen suunnitteluun ja toteuttamiseen. On ollut mahtavaa päästä ohjaamaan pajoja erilaisille ryhmille eri puolilla Lappia. Lappilaisena kuvataidekasvattajana minulle on tärkeää, että taidemuseon sisällöt ja palvelut tavoittavat ihmisiä kauempaakin kuin Rovaniemen lähistöltä. Hankkeessa mukana olevilta ryhmiltä olemme saaneet palautetta, kuinka tärkeää tämänkaltaisen työ on ollut. Tämä tieto on innostanut myös striimauksissa, joissa on päässyt esittelemään näyttelyitä ja työpajojen tehtäviä sekä kuullut osallistujien ajatuksia näyttelyistä.

Saavutettavuus ja osallisuuden lisääminen ovat minulle tärkeitä asioita museotyössä. Etäopastusten ja -työpajojen avulla on ylitetty monta isompaa ja pienempää estettä. Huomio pitää kiinnittää siihen, kuinka museon ”kynnys” saatai-

siin mahdollisimman matalaksi kaikille, ja miten sisältöjä voidaan suunnata monipuolisiksi ja helposti lähestyttäviksi. On ollut erityisen mukavaa suunnitella sisältöjä hankkeeseen osallistuneiden ihmisten esittämien toiveiden pohjalta.

Suorien lähetysten vilksessä kommelluksiltakaan ei aina vältytty – oli yllätys huomata, miten paljon valmistautumista ja varautumista striimaaminen vaatii. Siitä huolimatta tositilanteessa saattoi käydä niin, että teoksen nimi unohtui, ajatus katkesi tai joutuikin hyppäämään kameran taakse valaisinta siirtämään. Kaikesta kuitenkin selvittiin ja siinä sivussa tuli opittua paljon.

Ding Dong -kokoelmanäyttelyn suunnitteleminen yhteistyössä ryhmien kanssa oli antoisa kokemus ja huipensi hankkeen viimeisen talven. Odotin uteliaana ryhmien teosvalintoja ja sitä, millaiseksi näyttelyn teema muodostuisi. Myös opastusten ja työpajojen sisältöjä suunniteltiin ryhmien teosvalintojen innoittamana. Näyttelystä tuli värikäs, valoisa – ja toivottavasti myös ryhmien näköinen.

Arasta nuoresta orastavaksi asiantuntijaksi

Tino Rautiainen, työpajaohjaaja

Tieni Intoa taiteesta -hankkeen työntekijäksi on kulkenut monen mutkan kautta, kuitenkin lähes suorana jatkumona. Päädyin muutama vuosi sitten osallistumaan edeltävän hankkeen suunnitteluun, vielä taiteeseen sen kummemmin perehtymättömän nuoren roolissa.

Peruskoulun päätyttyä tekivät elämän haasteet opiskelusta hankalaa, jännitin asioita liiaksi, eivätkä esimerkiksi sosiaaliset tilanteet olleet minulle helppoja. Muutaman vuoden palvelusta toiseen pompittuani pääsin mukaan Virtaa taiteesta -hankkeen nuorista koottuun suunnittelu-ryhmään. Syksyn 2020 aikana tutustuin ryhmän mukana Korundiin sekä kaikkeen siihen jota sen seinien sisällä tapahtuu – hienoihin näyttelyihin, eturivin nykytaiteeseen ja mukaviin ihmisiin. Tästä ajasta erityisen mieleenpainuvana kokemuksena muistan sen, kuinka pääsin yhdessä muiden nuorten kanssa valitsemaan avaintekoja Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmasta koottuun Elämän viiva -näytte-

lyyn. Viimeistään tuon valmiin näyttelyn näkeminen syytti kiinnostukseni kulttuurialaa ja museotyötä kohtaa.

Kun aikani nuorten suunnitteluryhmässä tuli päätökseen, päätin hakea Kelan järjestämään 70 päivän työharjoitteluun valitsemaani työpaikkaan. Virtaa taiteesta -hankkeessa viettämäni aika teki valinnasta helpon, Rovaniemen taidemuseo. Työharjoittelun alkaessa sosiaaliset tilanteet olivat jo helpottaneet huomattavasti, mutta koin silti suurena etuna sen, että olin todennut paikan ja ihmiset jo ennestään tutuiksi ja turvallisiksi. Hiljalleen muodostuneen ammattiminän sekä kannustavien työkavereiden turvin hivuttauduin pikkuhiljaa ihmisten ja lopulta myös kameran eteen opastuksilla ja livestriimauksilla. Nykyään voisi jopa sanoa, että nautin esiintymisestä edellä mainituissa tilanteissa, jonka lisäksi olen oppinut suhtautumaan positiivisesti myös niitä edeltävään jännitykseen.

Työharjoittelun loppuvaiheessa, sain ilokseni kuulla olleeni ilmeisen hyvä harjoittelija, koska minulle tarjottiin työtä seuraavasta hankkeesta. Sanomattakin selvää, että otin paikan innolla vastaan. Aloitin osa-aikaisena hanketyönteki-

jänä Intoa taiteesta -hankkeessa elokuussa 2021. Hankkeen puitteissa olen osallistunut lukuisiin livestriimauksiin ja työpajoihin, päässyt kuulemaan osallistujien tarinoita ja kommentteja sekä haastattelemaan taiteilijoita. Mieleenpainuvimpia ovat olleet ne lyhyet hetket striimien jälkeen, jolloin olemme ottaneet yhteyden ryhmiin eri puolille Lappia ja kuulleet palautetta. Niistä on välittynyt konkreettisesti tekemämme työn tärkeys.

Työssä olen päässyt hyödyntämään laajasti myös omia henkilökohtaisia vahvuuksiani ja työn ulkopuolelta hankit-

tua osaamista. Omasta taideharrastuksestani on ollut huomattavaa hyötyä varsinkin opastuksilla ja someosaamiseni on päässyt hyvään käyttöön hankkeen Instagram-tilin kautta. Työn ja vapaa-ajan hyötysuhde on ollut myös molemminpuolinen – museolta saamani inspiraation määrä on ollut valtaisa ja keskustelut ammattitaiteilijoiden kanssa ovat kannustaneet tutkimaan myös omaa taiteellisuuttani uusista kulmista. Uskon, että hankkeen kautta tapahtuneesta verkostoitumisesta tulee olemaan hyötyä myös tulevaisuudessa, mitä ikinä sitten teenkin.

Toimittajien huom. Tino pääsi opiskelemaan syksyllä 2022. Keväällä 2023 oli jo kolmas yksityisnäyttely.

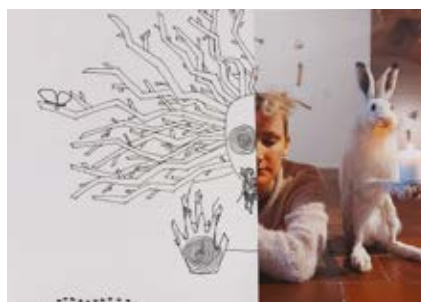
NUORTA NÄKÖKULMAA

Lokakuussa 2021 etsivä nuorisotyöntekijä Emilia Mustajärvi kokosi taiteesta kiinnostuneiden nuorten ryhmän. Aluksi tutustuttiin Korundiin ja Rovaniemen taidemuseoon, toisiimme ja Virtaa taiteesta -hankkeen työpajatekniikoihin. Nuoret toimivat hankkeen työntekijöinä, sitoutuen tuottamaan ja toteuttamaan sisällön yhteen livestriimilähetykseen. Loppujen lopuksi striimauksia toteutettiin kaksi.

Ryhmä kokoontui säännöllisesti Rovaniemen taidemuseolle syksyn aikana. Kymmenen tapaamiskerran aikana käytiin läpi eri taiteen menetelmiä, Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmaa sekä striimauksen suunnittelua ja toteutusta. Toisella

tapaamiskerralla hypättiin rohkeasti kameran eteen, näyttelystä valikoitunut teos omakuvan taustana. Työpajaan johdatteli Jalkiä -näyttely ja Marja Pirilän vaikuttava valokuvateos; Minä olen (2006). Näyttelykierroksella tarkasteltiin valokuvateosten lisäksi mediataidetta. Työpajassa jokainen sai lähteä jatkamaan tulostettua halkaistua omakuvaa eri tekniikoita hyödyntäen.

Seuraavilla kerroilla tutuiksi tulivat maalaustaide, kuvanveisto, installaatiot, grafiikka, taidevarasto ja kokoelmase-lain. Jokaisen kierroksen jälkeen kokeiltiin eri taiteen tekemisen tekniikoita teeman mukaisesti. Tulevaa striimausta varten käytiin läpi aiempia livetaltiointeja ja sitä mitä tulisi

*”Ryhmä on auttanut
avautumaan uusien
ihmisten seurassa.”*

**”Tutustuminen vaati aikaa,
mutta ryhmähenki löytyi.”**

ottaa huomioon. Nuoret valitsivat näyttelyistä kiinnostavimmat teokset ja teemoittivat valinnat työpajasuunnittelua varten. Jokaiselle annettiin tehtäväksi etsiä taustatietoa valituista taiteilijoista ja teoksista seuraavalle suunnittelukerralle. Kuvauskäsikirjoitusta varten käytiin läpi marssijärjestys ja kameran sekä muun tekniikan huomiointi kuvauksessa.

Syksyn jälkeen osa nuorista oli edelleen kiinnostunut jatkamaan striimauksia. Saimme nuorta näkökulmaa näyttelyopastusten yhteyteen. Nuorten kommentit taideteoksista värjivät sisältöä ja loivat helposti lähestyttävän ilmapiirin toisille nuorille.

**”Minä olen -työpaja oli mukava
ja mielenkiintoinen kokemus,
vaikka itsensä kuvaaminen
säikäytti aluksi.”**

*”Hommat oli mukavia,
kunhan pääsi jyvälle.”*

Kirsi Kaulanen,
Kauneimmat uhanalaiset kasvimme,
2007–2013

Ainutlaatuinen kokemus

Nuppu Nurmi

Hei, olen Nuppu, 20-vuotias opiskelija. Tulin alunperin hankkeeseen mukaan etsivän nuorisotyön kautta. Minulta kysyttiin: ”Kiinnostaisiko lähtä mukaan kokeileen tämmöstä juttua?” Olin heti mukana.

Alussa tutustuttiin museon toimintaan ja oikeastaan kaikkien mahdolliseen Korundissa, joka oli ainutlaatuinen kokemus jo itsessään. Se antoi laajan kuvan ja käsityksen miten monia asioita taidemuseo pitääkään sisällään. Samalla teimme joka kerta työpajassa erilaisia teoksia. Erityisesti mieleen työpajoista on jäänyt kannustava ilmapiiri, jos vaikka jokin ei millään onnistunut.

Livestriimi on ollut itselle täysin uusi juttu. Alussa oli kyllä hieman vaikea olla kameran edessä, mutta yhdessä tsemputtiin toisia ja naurettiin sattumuksille. Tämä hanke on ollut

**”Ei kameran edessä oleminen
loppujen loppuksi
kumalaa ollutkaan.”**

mulle tosi antoisa ja ainutlaatuinen kokemus. Meidän porukka on ollut aivan mahtava alusta asti. Aina on voinut tulla mukaan juuri omana itsenään. Itselleni on ollut merkityksellistä tuntea kuuluvan just tähän porukkaan.

Olen erittäin kiitollinen tästä mahdollisuudesta olla mukana luomassa intoa taiteeseen. Isot kiitokset kaikille ryhmille, jotka ovat olleet striimejä katsomassa yhdessä taiteillen ja meidän ihanalle hankeporukalle.

Taiteen monet mahdollisuudet

Emilia Mustajärvi, etsivä nuorisotyöntekijä

Etsivän nuorisotyö toimii nuoren rinnalla kulkijana, auttaa löytämään oikeat palvelut ja sitoutumaan niihin sekä löytämään mielekästä tekemistä vapaa-aikaan. Tärkeänä tehtävänä on toimia nuorten äänenä ja nuorten asioiden puolestapuhujana. Tästä näkökulmasta lähdimme toteuttamaan yhteistyötä Intoa taiteesta -hankkeen kanssa ja miettimään nuorten roolia ja osallisuutta työpajoissa. Nyt hankkeen loppupuolella on hyvä tarkastella, millaisia konkreettisia vaikutuksia on ollut etsivän nuorisotyön kautta toimintaan osallistuneiden nuorten elämässä.

Etsivä nuorisotyö työskentelee pääasiassa nuorten kanssa, jotka ovat koulutuksen ja työelämän ulkopuolella syystä tai toisesta, tai joilla koulun tai työelämän keskeytyminen on vaarana. Halusimmepa tai emme, osallisuus toteutuu yhteiskunnassamme parhaiten juuri työn tai opiskelujen kautta. Samoin rahalla ja taloudellisella tilanteella on vaiku-

*”Oli ihana nähdä
kun porukka nauroi
työpajan aikana”*

*”Kiitollisia ollaan tästä pajasta.
Tää on aivan ihana myös itselle.
Täytyy sanoa, että kun tekee
sosiaalista nuorisotyötä,
mikä on itselle myös älyttömän
hieno voimavara, on tavallaan
fiilis että kuuluu mukaan
johonkin tiimiin.”*

tusta siihen, miten yksilö voi vaikuttaa omaan elämäänsä ja valintoihinsa. Nuoret ovat tällöin vaikeassa asemassa suhteessa vaikuttamisen keinoihin yhteiskunnassa ja omassa elämässään. Nuorilla henkilöillä työkokemusta ei ole ehtinyt kertyä, he työskentelevät usein matalapalkkaisissa töissä, pienissä pätkissä ja elävät epäsäännöllisten tulojen varassa tai opintolainan ja opintotuen varassa.

Intoa taiteesta -hankkeessa toimintaa kehittämässä tai hankkeessa muuten toteuttajan roolissa olleet nuoret saivat palkkion työstään. Nuoret saivat lisäksi osallistumisestaan työtodistukset, jotka voivat liittää ansioluettelonsa. Intoa taiteesta -hankkeessa oli mahdollisuus tarjota nuorille kokemus siitä, että heidän antamallaan työpanoksellaan ja tekemisellään on todellista arvoa. Nuoret saivat kokemuksen osallistumisen ja työskentelyn kannattavuudesta. Nuorilla oli mahdollisuus saada työkokemusta, mikä rohkaisee työnhakuun jatkossakin. Nuoret pääsivät kurkistamaan taidemu- seon kulisseihin ja tutustumaan näin myös työelämään.

Sosiaalinen ahdistuneisuus ja jännitys ovat monien nuorten arkipäivää ja monesti myös opintojen keskeytyksen syy- nä. Pienryhmät ovat turvallinen tapa tutustua uusiin ihmisiin

ja totutella taas toimimaan ihmisten parissa. Sosiaalisesta ahdistuksesta huolimatta nuoret kaipaavat toistensa seuraa ja sosiaalisia kontakteja. Intoa taiteesta -hanke mahdollisti nuorten työskentelyn pienryhmissä mielekkään tekemisen parissa. Ryhmä tuli pikkuhiljaa tutuksi ja kun striimaukset toisille paikkakunnille alkoivat, nuoret toimivat jo itsenäisesti ryhmäänsä tai taidemuseon henkilökuntaan tukeutuen. Nuorten esiintyminen striimeissä ja omien näkemystensä esiin tuominen sekä teosten esittely kannusti varmasti myös striimin vastaanottajia ja etätyöpajojen osallistujia. Striimauksissa toteutui nuorilta nuorille -periaate.

Intoa taiteesta -hankkeessa toteutui myös mielekkään vapaa-ajan toiminnan toteutuminen, kun nuoret kokoontuivat kerran viikossa taidemuseolle toimimaan taiteen parissa. Kuvataiteen harrastamista ohjatusti tarjoaa Rovaniemellä Lasten ja nuorten kuvataidekoulu ja Kansalaisopiston kurssit, mutta molemmat ovat maksullisia. Intoa taiteesta -hankkeessa nuoret pääsivät maksutta kokeilemaan, miltä kuvataiteen harrastaminen tuntuisi. Harrastus toi sisältöä, aikatauluja sekä sosiaalisia kontakteja nuorten päiviin.

NÄKYKÖ KUVA? KUULUUKO ÄÄNI?

Go live!

Tatu Kantomaa, valokuvaajan assistentti

Striimauskalusto on valmiina. Kamera ja valot tarkistettu, laitteiden akut ladattu täyteen. Olen jakanut langattomat mikrofonit kaikille, sekä tarkistanut äänenvoimakkuuden tasot. Ohjelma on käynnistetty. Ilmassa on pientä jännitystä, niin kuin yleensä ennen suoraa lähetystä. Kävelen ympyrää, odottavan aika on pitkä.

Taidemuseon striimit ovat monimutkaisimpia, missä olen ollut mukana. Perinteisen livestriimin lisäksi näissä liikutaan taidesaleissa ja kesken lähetysten siirrytään kerrosta alemmas työpajaan. Monenlaisia teknisiä ongelmia voi ilmetä. Kameran yhteys koneelle, mikrofonit ja netti ovat kaikki langattomia.

Minä olen tänään kuvausvuorossa, Tanja hoitaa ”striimauskärryn”. Alan siirtää ajatustani enemmän kuvaamiseen, mutta koen silti olevani vastuussa tekniikasta. Vitsailen Tanjalle vielä jotain, varmaan jostain asiasta mikä voisi mennä pieleen. Kaikki ilmoittautuneet ovat mukana, näen sen StreamYard -ohjelman käyttöliittymästä. Sovellus on ollut kätevä, koska siinä voidaan ”ottaa katsojat studioon”, kuten Kaija sanoo jokaisessa lähetyksessä. Kun ryhmät ovat avanneet linkin, lähetys voi alkaa. Taidemuseon striimit kuitenkin tallennetaan samalla YouTubeen salaisen linkin taakse mahdollista myöhempää käyttöä varten.

Kello tulee tasan, ilmoitan että nyt aloitetaan, kamera käy, ja nostan äänet vielä kuuluville. Kolme jokea -näyttelykierros menee hyvin. Puolessa välissä laitetaan pyörimään n. 3 minuutin video, jonka aikana striimauskärry ja kamera viedään hissillä alakertaan työpajaan. Siirtymä onnistuu hyvin, netti ei katkea, eikä muitakaan teknisiä ongelmia ilmene. Lähetys jatkuu työpajassa, edelleen oikein onnistuneesti. Kaija ottaa lopuksi ryhmät studioon yksi kerrallaan, jonka jälkeen saatiin taas yksi striimi kaikkien mielestä onnistuneesti tehtyä.

Siirryn striimauskärryn taakse katkaistakseni YouTube-tallennuksen yhteyden. Minut valtaa kuumottava olo kun huomaa unohtaneeni painaa ”Go live”-nappulaa. Striimi ei tallentunut mihinkään. Osa ryhmistä ei päässyt osallistumaan tähän striimiin, niin heille oli luvattu lähettää tallenne jälkikäteen. Kalustoa pakatessa mietin miten selitän tämän ja miten virheeni saisi korjattua. Käyn kertomassa karun totuuden Kaijalle, joka aluksi kuvittelee minun vitsailevan. Ei muuta kuin uusiksi koko homma.

Toivottavasti en enää ikinä unohda: Go live!

*”Tulee vähän kuin tunne että
meillä kävis täällä vieraita.”*

OSALLISTUJIEN ÄÄNI

Hanna Takalo-Kähkönen
Työelämävalmentaja, Kittilä

Nuoret ja hieman vanhemmatkin ovat osallistuneet Intoa taiteesta -striimauksiin ja työpajoihin hieman eri kokoonpanoilla. Palaute on ollut hyvää vaikka aluksi joillain olisikin ollut olo, ettei taide oikein kiinnosta. Yhdessä tekeminen on kuitenkin vienyt mennessään. Eräs nuori aikuinen sanoi, että taidetyöpajat ovat olleet hyvää vastapainoa mm. tietokoneella tehtävään työhön ja on pitänyt nimenomaan yhdessä tekemisestä. Nuori, joka kokee sosiaaliset ryhmätilanteet hankaliksi, on kuitenkin tykännyt taidetyöpajan tuomasta kokemuksesta. Tehtäviä tehdään ryhmässä, mutta jokainen omaa asiaansa. Taidetyöpajassa voi jutella tekemisen lomassa tai olla juttelematta. Kiitos teille!

Kuvat: Päivi Bimberg ja Susanna Schwartz-Matero

*”Löysin
itsestäni uutta
luovuttta.”*

Kalervo Palsa, Patteri, 1972

Petri Hytönen, Hiihtäjän näky, 2011

Päivi Bimberg

Ohjaaja/ Kuntouttava päivätoiminta Poiju

Porukalla keskusteltiin taidepajoista. Kaikki asiakkaat kokivat pajat mielekkäiksi ja näyttelyt olivat kiinnostavia.

Asiakkaiden sanomaa:

- ”Taidepajat on olleet mukavia. Lisää näitä, Kiitos”
- ”Kivaa oppia uusia taiteen tekemisen menetelmiä”
- ”Toivon jatkoa”
- ”Livestriimaukset oli mukavia ja oli kiva jutella teidän vetäjien kanssa”
- ”Ohjeet oli selkeitä ja helppo toteuttaa”

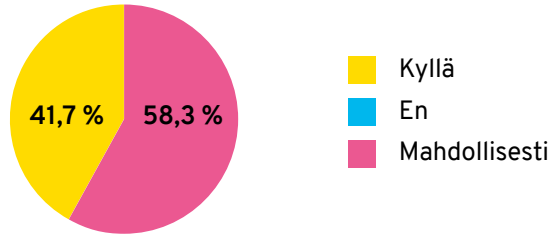
Ohjaajana nautin valmiiksi suunnitelluista taidepajoista, joihin itsekkin osallistuin taiteilijana. Taiteen tekemisestä innoistuiimme niin, että pidimme taidenäyttelyn ja meidän

*”Oli mukava nähdä
mitä sain aikaiseksi.”*

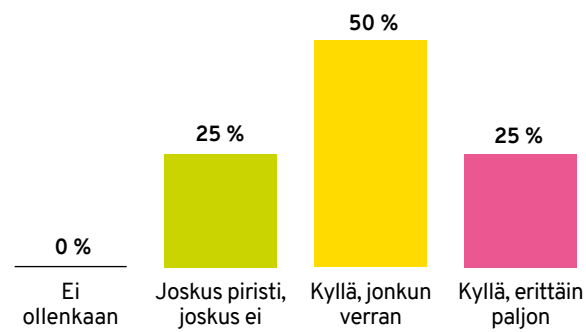
taidepajoista otettuja kuvia käytettiin Posion perhekeskuksen taidehaasteessa. Otimme taidepajoista kuvia ja olemme käyttäneet ohjeita usemman kerran. Livestriimaus oli hieno kokemus. Asiakkaille se lisäsi osallisuuden tunnetta. Materiaalit, jotka lähetitte olivat monipuolisia ja laadukkaita ISO KIITOS niistä. Jos taidepajoille tulee jatkoa, toivon, että pääsemme mukaan.

Osallistujapalautetta tilastoina

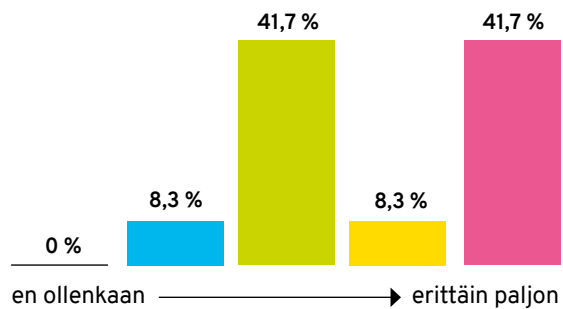
Osallistuisitko uudestaan?

Työpajoihin osallistuminen piristi mieltäni

Koin onnistumisen iloa

”Hankkeen vakiporukka oppi nuorten kanssa työskennellessä, että striimaustilanteessa vapaa keskustelu ja jutustelu toimii.”

HANKE NÄKYVÄKSI – SOSIAALINEN MEDIA JA TIEDOTTAMINEN

Yksi hankkeen tärkeimpiä tehtäviä oli toiminnan näkyväksi tekeminen ja ihmisten tavoittaminen. Tätä varten perustettiin omat Facebook- ja Instagram -tilit. Virtaa taiteesta -hankkeelle luodut tilit ja visuaalinen ilme toimivat pohjana uudelle hankkeelle. Tanja Tuovila suunnitteli värikkään tunnistettavan logon, joka ilmensi hankkeen nimen mukaisesti taiteen tuomaa intoa ja virtaa.

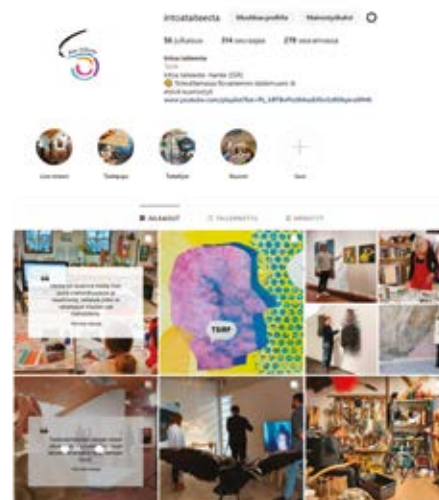
Heti hankkeen alussa kartoitettiin Lapin alueen toimijat, joille palvelua tulaisiin tarjoamaan. Heitä tiedotettiin tulevista sisällöistä, käytänteistä ja aikatauluista. Toimintaa avaamaan teimme esittelyvideon aikaisemman hankkeen pohjalta. Näin myös uutena mukaan hyppäneet osallistujat tiesivät mistä oli kysymys.

Sosiaalisen median kautta jaettiin maistiaisnäyttelyistä, striimauksista ja työpajoista. Vastavuoroisesti osallistujat jakoivat kuvia työpajoissa syntyneistä upeista teoksistaan. Oli in-

nostavaa nähdä mitä kaikkea osallistujaryhmät olivat tehneet ja kuinka meidän antamiamme ohjeita oli innostuttu soveltamaan. Kuva- ja videomuotoisia työpajaohjeistuksia julkaistiin myös kaikkien seuraajien iloksi. Ohjeet ovat hyödynnettävissä Instagram- ja YouTube -tileillä myös hankkeen päättyttyä.

Hankkeen tuottamat sisällöt tavoittivat sosiaalisen median avulla kollegat muissa museoissa ja hankkeissa sekä nuorisotyön parissa, mutta toimintaa esiteltiin myös paikan päällä Rovaniemen taidemuseolla. Syyskuussa 2022 museola vierailivat Lastenkulttuurikeskusten edustajat eri puolilta Suomea sekä Aineen taidemuseon henkilökunta Tornioista. Lappilaiset museokollegat saivat tietoa hankkeesta Lapin museoiden yhteisillä museokahveilla.

Hanke sai näkyvyyttä myös lehdissä. Lapin Kansan toimittaja ja kuvaaja olivat seuraamassa Ding Dong -näyttelyn avajais-

Osallistujien jakamia storeja sosiaalisessa mediassa

ta tehtyä striimausta. Striimauksessa haastateltiin myös hankkeessa mukana olleiden ryhmien ohjaajia. Laaja artikkeli hankkeesta julkaistiin Lapin Kansassa talvella 2023. Keväällä 2023 Lapin Kansassa kerrottiin Savukoskelle perustetusta Taidepajasta, jossa hyödynnetään ryhmille lähetettyjä taidetarvikkeita.

Kaiken kaikkiaan etenkin sosiaalisen median kanavat osoittautuivat tärkeäksi muodoksi tuoda esille hankkeen toimintaa. Lisäksi toivomme, että myös tämän julkaisun myötä kaikki hankkeessa opittu on inspiraationa vastaavia hankkeita suunnitteleville sekä museoiden yleisötyötä tekeville.

”Toivottavasti ne jotka rahoittaa tätä, ymmärtää kuinka tärkeä juttu tämä on.”

MITÄ OPITTIIN?

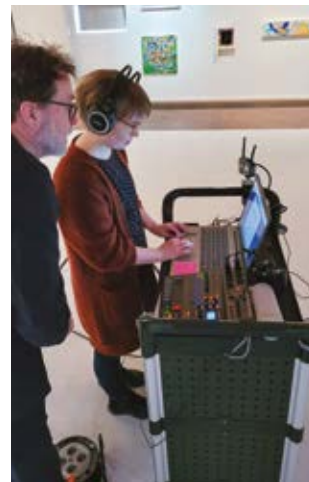
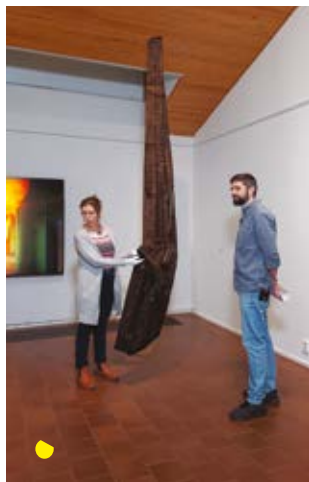
Vinkit tulevaan

- Teknistä laitteistoa tarvitaan yllättävän paljon. Ja aikaa niiden opetteluun.
- Striimauksen lähetystilanteessa tarvitaan myös yllättävän monta ihmistä
- Tee itsellesi tarkistuslista striimaukseen, että muistat kaikki lähetystekniikan toiminnot.
- Selvitä, että tiloissa on hyvä nettiyhteys, jos kamera liikkuu.
- Kiinnitä mikrofonin lähetin kunnolla, ettei se tipu kesken striimauksen.
- Varaudu teknisiin ongelmiin; mitä tehdä jos porukka putoaa langoilta, ääni pätkii tai tietokone pimenee? Jarruttele tarvittaessa opastusta.
- Tarkista lähettimien patterit. Varmista, että varavirtalähteessä on akkua.
- Tarkista vielä kerran ennen striimausta, ettei äänet tule läppärin mikrofonin kautta.
- Kahden kameran ”Ahaa-elämys”. Loppumetreillä opittiin käyttämään kahta kameraa työpajassa.
- ”Jälkirupattelun” tärkeys työpajan jälkeen.
- Osallistujien luona vierailut - miksei tätä tehty jo aiemmin?
- Striimien ”värittäminen” lisäkuvilla ja videoilla sekä ulkopuolisilla oppailla (nuoret).
- Näyttelyn avaintekokset toivottiin mainittavan vielä uudestaan työpajassa.
- Ota myös poseerauskuvia, tilannekuvia kyllä löytyy.
- Älä huoju kameran edessä, se näyttää hassulta.
- Ota helpottunut huokaisu kameran edessä vasta sitten kun lähetys on oikeasti loppunut. (Ettei se näy myös osallistujille.)
- Ja lopuksi - opittiin striimaamaan laadukasta kuvaa ja ääntä.

Striimauskalusto

- Kärry
- Canon XF405 videokamera
- MacBook Pro
- Hollyland Mars 400S PRO langaton videonsiirtojärjestelmä
- Atem Mini Pro videomikseri
- Zoom Livetrack L-8 audiomikseri
- 2 kpl RØDELink ja 2 kpl Saramonic UwMic9S langatonta mikrofonia, varalla perinteinen langaton mikrofoni
- 2 kpl Aputure Led-valaisinta
- Mobiililaajakaista
- Kaksi varavirtalähdettä

*”On ollut tärkeää,
että lähetykset tulee livenä,
tuntuu kuin mekin
oltaisii siellä.”*

HANKESANASTO

ESR

Euroopan sosiaalirahasto ESR on yksi Euroopan unionin rahoitusväline, jolla tuetaan ihmisten työelämätaitoja ja työllistymismahdollisuuksia.

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON KOKOELMA

Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelma on yksi Suomen merkittävimmistä nykyaidekokoelmista. Kokoelma tarjoaa kattavan kuvan suomalaisen taiteen kehityksestä 1940-luvulta tähän päivään. Tällä hetkellä kokoelma sisältää yli 3 500 teosta ja se karttuu edelleen noin 60 lahjoituksen vuosivauhtia.

KOKOELMATAITEILIIJA

Taiteilija, jonka taideteoksia on ostettu Jenny ja Antti Wihurin rahaston kokoelmaan.

KUVAKLIPPI

Striimauksessa opastuksen ja työpajan yhteydessä näytettäviä lisäkuvia mm. teoksista. Kuvaklipit ladataan StreamYardiin ennen H-hetkeä.

KUVAUSKÄSIKIRJOITUS

Suunnitelma, jonka avulla tiedetään kuka puhuu, missä kamera liikkuu, mitä tehdään ja missä järjestyksessä.

LIVE STREAM

(A real-time broadcast of audio or video over the Internet)

Striimaus (myös streamaus, engl. streaming) on tekniikka, jossa videota tai ääntä toistetaan suoraan sitä mukaan kun sitä ladataan.

Muita nimityksiä: Livestriimaus, suoranauhitus, suoratoisto, verkkolähetys, etälähetys

LIVESTUDIO

StreamYardissa oleva tila, jossa ryhmät voivat keskustella ”kasvotusten” lähetyksessä mukana olevien kanssa.

LIVETALLENNE

YouTubeen tallentuva video, joka on katseltavissa linkin kautta uudelleen.

”OLLA LINJOILLA”

Striimaus voi alkaa kun kutsutut ovat saapuneet ”linjoille” eli livestudioon. Joskus internet yhteyksistä johtuen joku voi ”tippua linjoilta”.

ROVANIEMEN TAIDEMUSEO

Rovaniemen taidemuseon tarina sai alkunsa 17. lokakuuta 1986, kun Jenny ja Antti Wihurin rahasto lahjoitti taidekokoelmansa Rovaniemen kaupungille. Lapin alueellista vastuumuseotehtävää kantavan Rovaniemen taidemuseon näyttelytoiminnan keskeinen teema on pohjoisuus ja arktiset alueet.

STREAMYARD

Striimausohjelma, jonka kautta kuva ja ääni liikkuvat vastaanottajalle. Ohjelmaan ladataan myös kaikki striimauksen aikana näytettävä materiaali kuten kuvat ja videot.

STRIIMAUSKALUSTO

Liikkuva moniosainen tekninen välineistö, jolla striimaus tapahtuu. Tarvitsee toimiakseen kaksi käsiparia ja hyvän kärryn.

Summary

POWER FROM ART (2021–2023)

– The Art Museum’s digital remote services as part of rehabilitative activities

The content of the *Power from Art* project was based on the promising results of the *Flow from Art* project implemented in 2020. The follow-up project aim was to expand remote services to other special groups, especially those involved in adult social work. Groups of young people and artists from Rovaniemi Art Museum’s collection were formed through youth work outreach to design the content of the same follow-up project. The *Flow from Art* project offered Rovaniemi Art Museum a remote workshop service for young people at risk of exclusion in the Lapland region. Within a relatively short period of time, the project achieved its main objectives and reached a large number of participants by the midway point of the project.

The continuation of the coronavirus pandemic brought challenges to rehabilitative activities in the social sector. Joint gatherings had to be limited and thus the need for various remote services was increased considerably. The *Power from Art* project met this need. Rovaniemi Art Museum continued the work with Rovaniemi’s youth work and provided remote services, which included getting to know the art museum’s exhibition and related workshops via a video connection.

The aim was to contribute to the well-being of groups outside working life and increased activity in one’s own life through art. The main target group were the groups at risk of exclusion from society. Municipal youth workers, adult social workers, municipal cultural operators, teachers or

third sector operators could order this service. Rovaniemi Art Museum offers free services to schools and educational institutions in Lapland, which is one of the principles of the art museum’s accessibility. *Power from Art* guided tours and workshops were also free.

Power from Art project implemented the remote services, which included a visit to an art museum exhibition and related workshop activities via a video connection. However, different rules apply to live broadcasts than to regular video production. The differences emerge in video streaming technology. There are more people behind the live broadcast doing the production. The broadcast requires an accurate script for the photographer, sound technology, lights and performer. The contents of the remote workshops changed according to which exhibition was on display at Rovaniemi Art Museum. During the project, a total of about 14 different workshops were made. Material packages were sent in advance. The assignments were related to the ongoing exhibition.

Remote service workshops were also being planned by the youth in the field of youth work outreach. The project reached young people in the target group more easily when the content was designed by people in the same age group. A total ten of collection artists from Rovaniemi Art Museum were invited to present their works of art. The content opened the viewer an interesting and different way when presented by the artist of the work himself. It was possible to enter the world of art at a deeper level when the background

information was heard directly from the artist. In addition, the follow-up project provides the art museum remote services to a wider target group, especially the adults involved in adult social work. Live broadcasts were designed to be implemented in a format that can even be viewed afterwards, especially the artists' presentation sections.

The *Power from Art* project created a permanent operating model for youth work and adult social work, as well as museum education, which promotes the well-being of young people and

adults at risk of exclusion who live in the Lapland region and increases activity in their own lives. Participatory and communal art activities increased social interaction and provided participants with experiences of being seen, heard and appreciated. Participating in community art activities helped to reduce loneliness and social isolation in the short term.

The artists, whose artworks belongs to the collections of Rovaniemi Art Museum, participated in the livestreams through pre-filmed interview videos.

Flow from Art-project 2020–2021:

- Flow from Art - Art Museum's virtual workshops for young people at risk of exclusion
- Funding from ESF European Social Fund
- The main idea of the Flow from Art project was to offer Rovaniemi Art Museum's virtual workshop service to young people at risk of exclusion in the Lapland region.
- Project implemented the remote services, which included a visit to an art museum exhibition and related workshop activities via a video connection

Power from Art-project 2021–2023:

- Power from Art – Art Museum's digital remote services as part of rehabilitative activities
- Funding from ESF European Social Fund
- The content of the Power from Art project was based on the promising results of the Flow from Art project implemented in 2020. The follow-up project aim was to expand remote services to other special groups, especially those involved in adult social work.
- Remote service workshops were also being planned by the youth in the field of youth work outreach.

"The project has opened up completely new possibilities and worlds for us, which would otherwise be financially impossible."

Luova tauko...

The background is a vibrant, abstract composition of colors including shades of purple, pink, yellow, and blue. A large, white, scribbled circle is centered on the page, framing the text. The overall style is artistic and expressive.

Intoa taiteesta -hankkeessa toteutettiin Rovaniemen taidemuseon etänä toimivaa palvelua, joka sisälsi videoyhteyden kautta taidemuseon näyttelyyn tutustumisen ja siihen liittyvän työpajatoiminnan. Hanke sai ESR-rahoituksen vuosille 2021–2023. Tavoitteena oli edesauttaa työelämän ulkopuolella olevien ryhmien hyvinvointia ja lisätä aktiivisuutta omassa elämässä taiteen avulla.

ISBN 978-952-9554-67-6

9 789529 554676